

Fővárosi Törvényszék
...P.../2016/3.

A Fővárosi Törvényszék

a **név** Ügyvédi Iroda (**ügyvéd címe.**) által képviselt

felperes neve (felperes címe.) felperesnek

a dr. Nagy János ügyvéd (**ügyvéd címe.**) által képviselt

I.r. alperes neve (I.r. alperes címe.) I.r. és

II.rendű alperes neve (II.r. alperes címe.) II.r. alperes ellen

sajtó-helyreigazítás iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, 15 napon belül fizessen meg a II.r. alperes részére 12.700 (tizenkettőezer-hétszáz) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, külön felhívásra fizessen meg az állam javára 36.000 (harminchatezer) forint le nem rótt illetéket.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Ítéltáblának címezve, a Fővárosi Törvényszéken lehet 3 példányban írásban előterjeszteni.

A fellebbezési határidőbe az ítélezési szünet időtartama beleszámít.

Fellebbezés esetén a Fővárosi Ítéltábla előtt a fellebbező fél részére a jogi képviselet kötelező.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Ha a fellebbezés csak a perköltség nagyságára vagy viselésére, a kamatfizetési kötelezettségre, a kamat mértékére, teljesítési határidőre vagy az állam által előlegezett költség viselésére vonatkozik, illetőleg ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, akkor azt a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül is elbíráhatja, kivéve, ha a fellebbező a fellebbezésében, vagy a másik fél a másodfokú bíróság felhívására tárgyalás tartását kéri.

I N D O K O L Á S

Az I.r. alperes által szerkesztett és a II.r. alperes által kiadott **portál** internetes sajtótermékben 2016. május 28-án „**cikk címe!**” címmel cikket jelentetett meg, amelyben a **párt** alelnökeiről mutatott be

kiragadott, az I.r. alperes által jelentősnek tartott, az érintettek negatív színben történő bemutatására alkalmas tényeket. Ennek „**cikk alcíme**” alcíme alatt az szerepel, hogy a felperesről, a **mozgalom** alapítójáról nem árt tudni, hogy a híres vérbíró, **1-es személy** unokája. Ő volt az 1956 utáni perek hírhedt bírāja, aki többek között **2-es személyt** is elítélte. A felperes felesége az **1-es ország** és **2-es ország** befolyása alatt álló **3-as országból** érkezett rövid úton hazánkba. Eszünkbe kell hogy jusson a másik híres-neves **párt** politikus, **3-as személy** felesége, aki **1-es ország** állampolgár és bizonyítottan **ügynökség** ügynökként tevékenykedett.

A felperes 2016. május 30-án helyreigazítási kérelemmel fordult az I.r. és II. r. alperesekhez, amelyet postai úton küldött meg. A helyreigazítási kérelem szerint a **név** Ügyvédi Iroda **4-es személy** megbízásából és jogi képviselőként kereste meg az I.r. és II. r. alperest, ugyanakkor a helyreigazítási kérelem a felperessel volt kapcsolatos. A küldeményhez csatolt ügyvédi meghatalmazás a felperestől származott. A postai küldemény az I.r. és II.r. alperes címéről „nem kereste” jelzéssel visszaérkezett felpereshez. Ezt követően 2016. június 16-án a felperes a helyreigazítási kérelmet és mellékleteit e-mailben is megküldte az I.r. és II.r. alperes részére, az e-mail szerint a jogi képviselő a felperes megbízásából és képviselőként eljárva kereste meg az alpereseket. Az alperesek a felperessel kapcsolatban helyreigazítást nem tettek közzé.

A felperes 2016. június 23-án érkezett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I.r. alperest a következő helyreigazító közlemény közzétételére:

„Helyreigazítás:

Az internetes portálunkon 2016. május 28-án „**cikk címe!**” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk, hogy felperes neve **1-es személy** vérbíró unokája lenne. Szintén valótlanul állítottuk, hogy felperes neve felesége **3-as országból** érkezett volna Magyarországra.”

A felperes a II.r. alperes perköltség megfizetésére való kötelezését kérte.

A felperes előadta, hogy a felperes valójában **1-es személynek** nem unokája hanem dédunokája. Ugyanakkor a felperesnek és családjának semmilyen érdemi kapcsolata nem volt vele, mert **1-es személy** a családját elhagyta még a felperes nagymamájának csecsemőkorában. Ezen tényt az I.r. alperes olyan negatív kontextusban közölte, amiből az következik, hogy azt kívánta éreztetni, hogy valamilyen módon befolyásolta a felperes gondolkodását a nagyapja, márpedig ez a körülmények miatt nem felel meg a valóságnak. Ezért nem lényegtelen tény a rokonság foka sem. A felperes hangsúlyozta, hogy **3-as ország** nem azonos **2-es országgal**, eltérő ország, és az ezzel kapcsolatos állítás valótlan.

Az alperesek érdemi ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Elsődlegesen arra hivatkoztak, hogy a pert megelőzően nem kaptak a felperestől származó helyreigazítási kérelmet, miután a helyreigazítási kérelmet a jogi képviselő **4-es személy** nevében terjesztette elő, aki pedig nem jogosult a felperessel kapcsolatos tények kapcsán helyreigazítást kérni. Másodlagosan arra hivatkoztak, hogy a helyreigazító közlemény tartalma nem megfelelő, miután a helyreigazító közleményben a felperes nem jelölte meg, hogy mely való tények közzétételét kéri. Érdemben pedig előadták, hogy a felperessel kapcsolatban közölt tények lényegében valóságosak. A felperes 2007. januárjában interjút adott a **2-es portál** részére amelyben elmondta, hogy **1-es személy** a dédnagyapja volt, ezen felül az interjúban az is szerepel, hogy a felesége **2-es országból** származik.

A felperes keresete nem megalapozott.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdése szerint ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak,

híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetve ehhez képest melyek a való tények. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 343. § (1) bekezdése alapján ha a médiaszolgáltató, a sajtótermék szerkesztősége vagy a hírügynökség a helyreigazítás közzétételére irányuló kötelezettségét határidőben nem teljesíti, az igénylő fél ellene keresetet indíthat. A Kúria PK.12. számú állásfoglalása szerint a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra.

A bíróság elsődlegesen kiemeli, hogy az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján az I.r. alperes valóban csak akkor köteles helyreigazítás közzétételére, hogyha az érintettől származó helyreigazítási kérelmet kap. Jelen esetben azt lehet megállapítani, hogy maga a helyreigazítási kérelem **4-es személy** nevében került előterjesztésre, ugyanakkor azt az I.r. és II.r. alperesek csak e-mail útján kapták meg. Az e-mailből az derül ki, hogy a helyreigazítási kérelem a felperes nevében lett előterjesztve, illetőleg a felperes nevéhez kapcsolódik a helyreigazítási kérelem tartalma is, valamint a felperestől származik a postán és e-mailben megküldött ügyvédi meghatalmazás. Összességében az e-mail, illetve a meghatalmazás tartalma, valamint a helyreigazítási közlemény szövege alapján az I.r. alperes számára világosnak kellett lennie, hogy nagyobb valószínűséggel a felperes nevében került előterjesztésre a helyreigazítási kérelem. Amennyiben ez mégis kétséges volt számára, akkor a bíróság álláspontja szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (új Ptk.) 1:3. §-a és 1:4. §-a alapján a polgári jogviszonyokban irányadó jóhiszeműség és az adott helyzetben általában elvárható magatartás kötelezettsége alapján az I.r. alperes kötelezettsége lett volna, hogy a helyreigazítást kérő személyét tisztázza. Miután ezt az I.r. alperes nem tette meg, ezért a bíróság az ebből eredő bizonytalanságot nem értékeli a felperes terhére.

Kétségtelen, hogy az Smtv. 12. §-a és a Kúria PK.15. állásfoglalása tartalmazza azt, hogy a helyreigazító közleményből ki kell derülnie, hogy melyek a való tények, ugyanakkor a helyreigazítási kérelem figyelmen kívül hagyásának, illetve a kereset elutasításának az önmagában nem lehet oka, hogy a való tényeket a felperes nem jelöli meg, amennyiben egyértelműen megjelöli, hogy a sérelmezett közlemény melyik állítását tartja valótlanoknak. A sajtószervnek az a kötelessége, hogy a való, azaz az általa tudott vagy bizonyított tényeket tegye közzé. Így amikor a sajtószerv a felperes által írt kérelemhez hasonló tartalmú kérelmet kap, azaz abból egyértelműen kiderül, hogy melyek a valótlanokként állított tények, a sajtószervnek már ekkor tisztában kell lennie azzal, hogy ezen tények valóságát tudja-e igazolni vagy sem. Amennyiben pedig nem, akkor tekintettel arra, hogy az általa megjelentetettek valóságát mindig a sajtószervnek kell bizonyítania, köteles közzétenni a helyreigazítást akkor is, ha nem közlik vele a való tényeket.

A cikk azt állítja, hogy a felperes **1-es személy**, a hírhedt vérbíró unokája. Ezzel szemben a felperes előadása szerint a valóság az, hogy a rokon kapcsolat ugyan fennáll, de az nem nagypapa-unoka, hanem dédapapa-dédunoka kapcsolat. A bíróság álláspontja szerint ebből kifolyólag a cikk lényeges állítása, azaz hogy a felperes és **1-es személy** vérrokon kapcsolatban állnak, a valóságnak megfelel. A nagypapa-unoka, illetve dédapapa-dédunoka kapcsolat nem egymástól lényegesen eltérő rokon kapcsolat, tekintettel arra, hogy mind a kettő szoros, egyenesági rokonságot jelöl, és mind a kettő olyan rokon kapcsolatot, ahol az egymással kapcsolatban álló személyek életkora egymástól

jelentősen eltér. A bíróság álláspontja szerint a felperes azzal kapcsolatos fejtegetésének, hogy lényeges az I.r. felperes megítélése szempontjából az, hogy **1-es személlyel** egyrészt távolabbi a rokoni kapcsolata, másrészt pedig, hogy érdemben nem vett részt a nevelésében és a gondolkodása kialakításában, akkor lenne jelentősége, ha a cikk a pusztán tényközlésen kívül további információt, állítást is tartalmazna a felperes és **1-es személy** kapcsolatáról, ugyanakkor a cikk erre nem tér ki. Ezért az ezzel kapcsolatos felperesi fejtegetés a bíróság álláspontja szerint túlterjeszkedik a cikkben foglaltakon.

A jelen perben kifogásolt másik állítás a felperes feleségének származási helye volt. Ez a cikk szerint **3-as ország**, míg a valóságban **2-es ország**. A bíróság álláspontja szerint ezen, országra vonatkozó tévedés a felperes megítélése szempontjából szintén lényegtelen. **3-as ország 2-es országgal** szomszédos ország, amely 1918 és 1940 között **2-es országhoz** tartozott, és a mai napig jelentős a **2-es ország** nemzetiség aránya. Tehát bár ez az ország kétségtelenül nem azonos **2-es országgal**, azonban az ország helytelen megjelölése nem olyan mértékű tévedést jelent, amely az olvasók megtévesztésére alkalmas. A felperes felesége **2-es ország** származású, és **2-es országgal** akár **3-as ország** is lehetne a születési országa. Ezen felül a bíróság álláspontja szerint a felperes személyének megítélése szempontjából ez tény azért jelentős, és azért került közlésre az I.r. alperes által, mert a felperes politikai hitvallásának lényege a magyar nemzet kiemelt fontossága, nyilvánvalóan ezzel kívánta a cikk szembeállítani azt, hogy a felesége külföldi származású, ebből a szempontból pedig nincs kiemelt jelentősége annak, hogy pontosan melyik környező ország a felperes feleségének származási helye.

Minderre tekintettel a bíróság a felperes keresetét elutasította.

A felperes pereszes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a II.r. alperes részére a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján meghatározott, áfával növelt ügyvédi munkadíjat. Az alperesi képviselő a tárgyaláson egy megkezdett órát volt jelen, és az ügy egyszerű ténybeli és jogi megítélésű volt. A Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megtéríteni a felperes a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán feljegyzett 36.000 Ft illetéket.

Az ítélet elleni fellebbezési jogot a Pp. 233. § (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2016. július 11.

. Szabó Csilla s.k.
bíró